

Kolaylaştırmak

Kolaylaştırmak, zorlaştırıcı olmamaktan çok daha derin ve güçlü bir insani erdemdir.

Hayatta hepimiz bir yolculuktayız; bazen kolay, bazen ise zorlu yollardan geçeriz. Bu süreçte insan olmanın anlamını derinleştiren güçlü bir erdem vardır: Kolaylaştırmak.

Kolaylaştırmak, bir işi yalnızca basitleştirerek yük taşımak değil, aynı zamanda bir yaşam felsefesidir. Bu erdem, empati ve sorumluluk temelinde yükselir ve sevgi, şefkat gibi insani duygularla beslenir. Ancak bu erdeme sahip olmak, insanın içsel yolculuğunu tamamlamasını, zihninin berrak, yüreğinin sevgi dolu olmasını gerektirir.

Kolaylaştırmak, toplumsal ilişkilerin ve dayanışmanın temelidir. Bir toplum, bireylerin birbirine destek olduğu ve yaşamın zorluklarını paylaşarak hafiflettiği bir yapı üzerine inşa edilir. Bu anlayış, insanları birbirine bağlayan görünmez bir köprü gibidir. Kolaylaştırmak, başkalarının yükünü paylaşmak ve sorunları büyütme yerine çözüm üretmektir.

Örneğin, bir komşunun ihtiyacı olduğunda ona uzatılan bir el, bir iş arkadaşının zorlandığı bir konuda gösterilen anlayış ya da yolda kalmış bir yabancıya sunulan küçük bir yardım, bu erdemin somut örnekleridir. Bu basit gibi görünen hareketler, toplumun ruhunu canlandırır, dayanışmayı güçlendirir. Antakyalı Aziz Mor İgnatius (35-110) bu bağlamda şöyle der: **"Sevgi, yüreği yumuşatır ve insanları birbirine bağlar. Eğer bir kişi kardeşinin yükünü taşımak için kendini adarsa, o kişi gerçek sevginin ve gerçek gücün anlamını keşfeder."**

Kolaylaştırmak, tüm iyiliklerin anahtarıdır; ancak sevgi ve şefkat gerektirir. Sevgi, bizi birleştirir; şefkat ise başkasının acısını hissetmemizi sağlayan bağıdır.

Bir insan, karşısındakini kendisi gibi görmedikçe onun yükünü paylaşamaz. Sevgi ve şefkat, bu kapasitenin gelişmesini sağlar.

Süryani kültüründe sevgi ve şefkat, insanın özündeki ışığı yansıtan erdemler olarak açıklanır. Bu nedenle bu kültürde kolaylaştırma bir tercih değil, bir yükümlülüktür. Aziz Mor Efrem (306-373) şöyle der: **"İnsan, başkalarının yükünü taşıdıkça kendisi de hafifler. Yüreğindeki sevgi, diğerlerinin acılarını dindirir ve bu dünyaya gerçek huzuru getirir."** Bu söz, yalnızca bir tavsiye değil, bir yaşam rehberidir. Bu anlayış, hayatın doğal akışına uyum sağlamayı ve başkalarının yolunu aydınlatmayı amaçlar.

Kolaylaştırmak, bireyler arasında değil, toplumsal düzeyde de bir iyilik dalgası yaratır. Bu dalga, insanların daha mutlu ve huzurlu bir yaşam sürmesine katkı sağlar. Kolaylaştırma, insanın içindeki bencilliği eritip, topluma faydalı bir hizmet anlayışı sunar.

Kolaylaştırmayı seçmeyen insanlar, genellikle karmaşık bir zihne ve ağır bir egoya sahiptir. Başkalarının sorunlarını önemsememek veya daha da zorlaştırmak, toplumsal bağları zayıflatır. Bir iş yerinde zorlaştırmacı bir yönetici ya da bireysel ilişkilerde empati yoksunu bir tavır, karşılıklı güveni sarsar ve bağları koparır. Bu nedenle zorlaştırmacı olmak yani kolaylaştırmamak, yalnızca bireysel değil, toplumsal bir sorun yaratır.

Kolaylaştırmak, ruhanî ve toplumsal bir yolculuktur. Bir eylemden çok bir duruş, bir bilinç halidir. Sorumluluk yükleyen bu bilinç hali, insanı hem içsel hem de toplumsal bir yolculuğa çıkarır. İçsel olarak insan, bu erdemi geliştirdikçe kendi benliğini arındırır; toplumsal olarak ise başkalarının yaşamını güzelleştirir.

Kolaylaştırmak, bazen bir tebessümle, bazen basit bir sözle, bazen de somut bir yardımla kendini gösterir. Ancak bu küçük eylemler, insanlar arasında güçlü bir bağ, toplumda ise kalıcı etkiler yaratır.

Sonuç olarak söylemek gerekirse, kolaylaştırmak, yaşamın doğal akışını desteklemektir. İnsan, bu erdeme sahip olduğunda hem kendine hem de çevresine huzur getirir. Bu basit ama derin erdemi hayatımızın bir parçası haline getirdiğimizde, bireysel sınırlarımızın ötesine geçerek bir iyilik çemberi oluştururuz.

Unutulmasın ki, kolaylaştırmak, başka bir insanın yolunu aydınlatmak için bir ışık yakmaktır. Ama o ışık, önce ruhumuzu ve yolumuzu aydınlatır.

Yusuf Beğtaş